

172

שבוע	15	שבוע	2	שבוע	1	שבוע	1
מוצ"ש 9.15 - 6.15	מוצ"ש 9.15 - 6.15	מוצ"ש 9.15 - 6.15	מוצ"ש 9.15 - 6.15	מוצ"ש 9.15 - 6.15	מוצ"ש 9.15 - 6.15	מוצ"ש 9.15 - 6.15	מוצ"ש 9.15 - 6.15
תל-אביב	תל-אביב	תל-אביב	תל-אביב	תל-אביב	תל-אביב	תל-אביב	תל-אביב
בן-יהודה	בן-יהודה	בן-יהודה	בן-יהודה	בן-יהודה	בן-יהודה	בן-יהודה	בן-יהודה
מאור	מאור	מאור	מאור	מאור	מאור	מאור	מאור
בית העם	בית העם	בית העם	בית העם	בית העם	בית העם	בית העם	בית העם
אורן	אורן	אורן	אורן	אורן	אורן	אורן	אורן

מים צהובים? דליפה? אם להחליף, דוד אמקור אחת אייל עדיף!

8 שנות אחריות
מפני חילה

אמפיצים: אמפי
וסוחרים מורשים

ממנו הסבר. בתגובה, הכתיב קפליוק את הדברים הבאים:
"מאמרי בלה'מוןד מטפל בפרשת נישול הבדואים מפיתחת-רפיח, מראשיתה ועד היום הזה. כל הפרטים שבכתבה הופיעו כבר פעמים רבות בעיתונות הישראלית, וידועים היטב לקורא הישראלי."
אך עורך מעריב החליט, משום-מה, כי בהגרתו של קפליוק מיותרת. השליכה לסל - ובכך מנע מקוראיו את האפשרות הלגיטימית לדעת כמה, בעצם, אמורים הדברים.

בידיעה שראתה לבסוף אור במעריב לא הוזכר כלל כי המדובר הוא בדברים שנעשו בפיתחת-רפיח, ואשר עליהם אמר שימעון אבידן (המקובל אפילו על שרי הביטחון שימעון פרס), כי הם בכייה לדורות ומהווים דף מביש בתולדות ישראל. (כפי שהתפרסם במעריב מה-21 בינואר 1975. הדברים מצוטטים גם במאמר המקורי של קפליוק בלה'מוןד וולטייר והיפוכו. באותה ידיעה ש' התפרסמה במעריב, הודגש במיוחד הקשר (המלאכותי) שאותו יצר העיתון בין ה'מאמר על פיתחת-רפיח לבין הסרט הסורי כפרקאסט. לד"ר אמנון קפליוק לא היה מושג בדבר הסרט הזה, ומאמרו בלה'מוןד נכתב רק נוכח הידיעות על האיום לגרש את כל הבדואים השוכנים בין חתי ימית לבין חוף-הים, אשר נידחה מה-15 במאוס ל-15 במאי, ועתה הוא תלוי ועומד מעל לראשיהם של הבדואים.

כאשר התפוצצה השערורייה של מישרד-הביטחון, הוטלה החקירה בעניין על כץ. הוא שאינו נושא תואר אקדמי כלשהי אלא סיים רק קורסים של תיכון-ערב, מצפן על דיבורים מלוטשים ומעדיף לומר את האמת בפרצוף. הוא אפילו מסר, לפעמיים, כאשר התלוננו עובדי מישרד-הביטחון

קצין כץ הפקידים הכריזו מילחמה

שען קפליוק בתגובה על הידיעה כי מעריב: "שלום רוזנפלד יכול להוסיף לסיפור אצלנו, שהביא לו זה-עתה את פרס סוקולוב, עוד אפוריום אחד: אצלנו - אחרי כיסוף - הסובלנות נגמרת כ' אשר אינך סובל את דעת יריבך. "או, אולי: אצלנו (וולטייר במהופך): אינו מסכים לאף מילה שאתה אומר, ולכן אני מוכן ליהרג כדי שלא תאמר אותה."

הסתדרות

האוטו-דובר

עסקן מפא"יי זקוק לסוכני-פירסומת? ההסתדרות מוכנה לשלם קוראים בעלי חוש-אבחנה דק יכלו לשים לב, בשבועות האחרונים, כי לפתע צצו בעיתונים ידיעות שונות על לישכת-המס ההסתדרותית. עד כה היה זה מוסד שנחבא אל הכלים, ועסק בגביית מסים בלבד. עתה גסתבר כי המנהל שלו הוא אחד אליהו שפיזור, ואיש זה מלא רעיונות הזקוקים להתבטאות דחופה. מניין דוקחים? מאחרי ידיעות אלה מתחבא סיפור ישראלי מובהק. אליהו שפיזור הוא ראש סיעת המערך

שנחקרו על-ידו, טענו שאמר להם: "מי אתם בכלל? מהציתכם סנילים, ומחציתכם השנייה אימפוטנטים!" קציני-מישטרה ותיקים, בעלי דרגות גבוהות, יודעים לספר שעמיתם הוא גבר קשה, אך ישר ואמיץ. עם מחלת-לב, משה כץ, החי כל השנים הללו על משכורתו המישטריתית (הזעומה, כידוע), לא ביקש מעולם הלוואה כספית מן המישטרה. פעמיים זכה בפרסי הצטיינות (אחד מהם על סך 100 לירות בלבד). זאת, לעומת עבירות על קבלת ומתן שוחד בסכומים המסתכמים במיליוני לירות, שאותן הוא מגלה ומוקיף עד היום. לפני שנים אחדות לקה כץ, שהוא אב לבן ולבת, במחלת-לב. אך מחלתו לא ריפ' תה את ידיו. הוא החליט להוסיף לתרום למוסד שבשירותו עבד שנים כה רבות, מניסיונו ומהחלטותיו חמש שנים נוספות, עד לפרישתו לגימלאות.

עיתונות

העכבר הוליד הר

תוך ניתוק דברים מהקשרם והשמטת הבהרה חיונית הטא "מעריב" ד"ר קפליוק, לאמת - זקוראיו

כתב קפליוק בהבהרה הושלכה לסל

הכותרת היתה מקפיצה ומסעירה: "אמר גון קפליוק בלה'מוןד: ישראל הורסת כפרים" במילים אלו הוכתרה ידיעה ש' הופיעה בעמודו האחרון של הצהרון מע' ריב מיום 18.5.75.

גוף הידיעה היה מרעיש לא-פחות. נאמר בה, בין השאר: "גופים ישראלים ויהודיים בצרפת הוצפו בשאלות רבות, בעיקר בות מאמר מאת אמנון קפליוק, שבו הוא טוען כי השילטונות הישראליים עסקו ב' הרס שיטתי של כפרים ערביים בשטחים, במגמה למנוע (צ"ל: לאפשר) היאחזותם של מחיישיבים יהודיים במקומות אלה. "אסיכי הטענות המופיעות במאמר אינן חדשות, הרי צירופן לכתבה גדולה ומרכזי זית עורר כאן תשומת-לב רבה." להלן נאמר בידיעה של מעריב, כי המאמר ב' לה'מוןד מכין את דעת-הקהל הצרפתית לקראת סרט סורי בשם כפר-קאסט, ה' עומד להיות מוצג בפרס בשבוע הבא. זה, בערך, היה תוכנה של הידיעה.

העורך החליט נגד. אולם מה שלא סופק לקוראי מעריב, אפילו לא ברמז קל שבקלים הוא, כמה מטפלת למעשה "הכתיבה הגדולה והמרכזית" של ד"ר אמנון קפליוק, שעליה דיווחה סופרת מעריב בי פרס, תמר גולן.

הבחין בחיסרון זה עורך מעריב, שלום רוזנפלד, הנהוג לעבור מדי-בוקר בקפידה על עמודי-החדשות לפני הדפסתם, הוא ביקש, אפוא, מאחד מעורריו להתקשר השכם בבוקר עם ד"ר קפליוק, ולבקש